

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

S ante I

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Plaut. in Mercator: Decē vocasset si ad cenā summos viros, nimum opsonavit. Aliquando pro an. Terent. in Heaut. Vi- sam si domi est. Cic. de Divin. Dicitur si pascuntur aves. Ali- quando subauditur si. Plin. Junior: Dedisses huic animo pat corpus, fecisset quod optabas. Cic. i. de Nat. deor. Roges me, quid sentiam, nihil respondcamus est, si roges. Si est ut ad- mittere id est, si admittit, apud Terent.

Sialochi, [sialochi. Pol. Sialochi. V. Sialochi.] Dicitur qui in- ter loquendum unā cum verbis salivam expuit: sialochi enim Græcis dicitur spuma vel saliva ex ore emissa.

Sibaris, vide SIBARIS.

Sibilus, li. pen. cor. m. f. Sonus exilis qui fit ore, cōpressis den- tibus & parū diductis labiis. [שִׁבּוּל sibilus. V. Sibilus.] Gall. Sibilus, ou sifflement, sifflet. Ital. Sibilus, sibilus, Siffila. Ger. Em pfaß des Mundes. Hisp. El silbo. Pol. K. p. kame. Vng. Szobolus. Ang. A whistling or hissing. Col. lib. 2. Sibilus; al- lectari, quō libentius bibant. Liv. 3. bell. Pun. Vbi jam eō con- fuerudinis adducta res est, ut quocunq; noctis tempore libilo dedisset signum, porta aperiretur. Solebat autem populus Rom. in concione & theatro, siquid nō placeret, libilo ostē- dere. Hinc illa Ciceronis, libilo & convino explōdere, sibilis confectari: itemq; sibilum metuere pro Rōis. Com. Qui po- stequam ē scena nō modō sibilis, sed etiā convitiis explo- datur. Idem in Pl. Da te populo, commite claudis, sibilū me- tus. Cic. De iur. i. am in nectro genere s. bilum. Ovid. Si- bila dant, sanūq; vngunt. Cois Sever. Et tua concedes dant sibilā clera dracones. Solip. lib. 1. Transfertur etiam ad fo- nitum ventis inter fructus. Virg. 3. Aegio. Nam sicq; metan- tū veniens sibilus Ausū, Nec percussa iuvat illa tū tā litora.

Sibilus, 2. um, adjectivum: [שִׁבּוּל sibilus. V. Sibilus.] Gall. Sibilus, qui siffle Ital. Che siffilo. Ger. P. f. siffel. Hisp. Q. hillo que silua Pol. K. p. kame, szobolus. Vng. Szobolus. Ang. That whistling or hissing. ut, Ora sibilā pro sibilātia, inquit Ser- vius. Virg. lib. 2. Aeneid. Sibilā sambēbant linguis vibrantibus ora. Sibilā colla. Idem 3. Georg. - cape robore pastor, Tollē- temq; minas, & sibilā colla tumentem Deice.

Sibilus, 3. n. p. Sibilū edo. [שִׁבּוּל sibilus. V. Sibilus.] Gall. Siffler, siffler. Ital. Siffilare, siffilare, siffilare, siffilare. Ger. P. f. siffen. Hisp. Siffilar. Pol. Cuiusdam K. p. kame. Vng. Szobolus. Ang. To hiss or whistle. Cic. ad Att. l. 2. Populares isti jam etiā modestos homines sibilare docuerunt. Ovid. 4. Metam. quo- tiesq; aliquot parat edere questus, Sibilat. Virg. 11. Aen. Arre- stisq; horret squamis, & sibilat ore. Horat. 1. Serm. Satyr. 11. - populus me sibilat mihi plaudo ipse domi, simulac nam- mos contemplot in arca. Itōjas composita sunt, Affibilo, & Exhibilo: quorum significata sunt loci explicavimus.

Sibus. Vetenbus erat collidus, & acutus. [שִׁבּוּל sibilus. V. Sibilus.] Festus.

Sibylla f. p. [שִׁבּוּל sibilus. V. Sibilus.] Gal. Sibylla propheta. Ital. Sibilla. Ger. Ein weissagere Sibylla. Hisp. Sibilla, prophetisa. Pol. Sibilla, prorokini. Vng. Sibilla, mond. Ang. Sibylla, a prophete. Virgo fatidica ab enuntians deorum consi- liis dicta. nūc enim deos vocant Aeolus: illa autem Græci omnes dicunt, quod nos fœneratam, sive consiliam. Hieronymus contra Iovinianum: Quod si Aeolici sermone genere Sibylla fœnerat appellatur, recte consiliam Dei sola scribitur nosse vir- ginitas. Sibyllas decem fuisse scribit Varro: Prima fuit Persica: secūda Libyca: tertia Delphica: quarta Cumana in Italia: quinta Erythraea: sexta Samia: septima Cumana Anathes nomine: octava Hellepontica: nona Phrygia: decima Tybartina nomine Albunea. Vide plura de his Suidam.

Sibyllinus, adjectivum. pen. prod. Quod est Sibyllæ, vel quod a Sibylla factū est. [שִׁבּוּל sibilus. V. Sibilus.] Gall. De Sibylla, Sibyllin. Ital. De Sibilla, Sibillina. Ger. Sibyllinisch, von einer Sibyllen oder weissage- ria. Hisp. De Sibylla. Pol. Sibyllinin prorokini. Vng. Sibyllakias vals. Ang. Of Sibylla. Cic. de Arusp. resp. Ne hoc quidem tibi in mentē veniebat Sibyllino sacerdoti hoc est, ei cuius erat sibyllinos libros aperire, & proferte, siquando vaticinium ali- quod petendum erat. De librorum Sibyllinorū origine pro- didit Gellius lib. 3. cap. 19. Anum quandam ignotam, quæ Si- bylla Cumana credita fuit, ad Tarquinium Priscum regem no- vē libros attulisse, ac pro eis trecentos poposcisse Philippeos, regesq; aspere ante pretii magnitudinē, in conspectu eius tres libros exalisse, & pro reliquis idem pretiū postulasse, cumq; a rege velut delira irideretur, tres præterea alios combussisse, nihilq; minus pretii pro tribus petisse: regesq; muliens cō- stātia commotū, tres illos libros trecentis Philippeis cōparaf- se, nullisq; hos libros in Capitolio religiosissimē asservari, & de reb. datus a Quindecim viris velut oraculū cōsuli. Hos libros Solleo, quū adversus Hononum & Arcadū principes defectionē moliretur, exussit. De quo Rutilius: Ne tantū pa- tris læviret, p. ditor armis, Sāta Sibyllinæ fata cremavit opis. Sic adverbium est similitudinis, ita, hoc, vel eo modo. [שִׁבּוּל sibilus. V. Sibilus.] Gall. Ainsi pareillement. Ital. Si, così, in tal modo, in tal guisa. Ger. Also. Hisp. Así, en tal manera. Pol. Tak. Vng. Vgy,

akkeppen. An. So, mens. Virg. 2. Aeneid. Non sic aggeribus rupis quū spumens amnis Exit. Cic. li. 16. Epist. Apud eū sic sui, tanquā domi meæ. Aliquādo respōsiva est particula, affir- mandi vim habens, quemadmodū & Etiam. Cic. 4. Philip. Visne igitur te inspiciamus a puero sic opinor. Quandoq; oprandi. Virg. 10. Aen. Sic pater ille decum faciat, sic magnas Apollo. Est & conjunctio illativa, idem valens quod igitur. Cic. 4. Tuscul. Sic tot simul virtutes cōtinentur, gravitas, iustitia, fidei defecerunt. Nonnunquam capitur pro valde. Apuleius: Nec ego rebar sic multorum id opus dicitur esse. Duplicatur etiam majoris expressiois causa. Virg. 4. Aen. - sic juvat ire sub umbras. Aliquādo demonstrativum est. Terent. in Eynucho: Ego limas alpecto sic per flabellum cla- culum, &c. Ponitur aliquādo pro iam. Plautus in Trinū. Nihil sic celere est neq; volat.

Siccū, adverbium interrogantis est pro, an sic. [שִׁבּוּל sibilus. V. Sibilus.] Gall. Est il ainsi? Ital. E così? Ger. Isteser gestalt? Hisp. Es así? o en tal manera? Pol. Tak? Vng. Vgy? Ang. Is it so? Plautus: Sicce tu illam? Sicce nos habes ludibrio omnes?

Siccū, c. t. p. Genus gladii brevioris, quali seca, à seccādo. [שִׁבּוּל sibilus. V. Sibilus.] Gall. Vn dagge en vn poignard. Ital. Daga, daghena. Ger. Ein dōch; oder dergestalt turg genche. Bel. Ein dagge. Hisp. Daga, è codillo secrete para matar. Pol. Szabla, szabla, szabla. Vng. Szabla kard. Ang. A little dagger or sword. Cic. 3. in Catilinam: E quibus ille maximum siccūrum auertit, & gladiorū extulit. Ibidem: Nō enim iam inter latera nostra siccū illa versabitur in campo, nō in foro, nō in curia, nō deniq; inter domū cos parietes pertimescetur. Idē 3. de Nat. deor. Tum hoc quotidianū, siccū, venena, peculatus, &c.

Siccū, diminutivum. [שִׁבּוּל sibilus. V. Sibilus.] Gall. Vn petit daga, vn petit poignard. Ital. Daghetta. Ger. Ein dōchlein, dōchlein. Hisp. Pequeña daga. Pol. Szabalk. Vng. Szabalk, szabalk. Ang. A little dagger or sword. Plautus in Rudente: Pōll est siccū sigentola, & dux conneræ maniculæ.

Siccū, c. t. p. m. f. Quis siccū est gladio hominem interfecit vel sic malefici abeujus gratia gerit. [שִׁבּוּל sibilus. V. Sibilus.] Gall. Vn bogal en mortier. Ital. Homo d. allegro. Ger. Ein Todstogge; oder der im dōch en ader turg weht tregt ston bren- lich in segetta, in Nipboaner. Hisp. El que tiene tal codillo para matar. Pol. Szabla kard. Vng. Szabla, szabla. Ang. A mortifer, that kills with a little dagger or sword. & siccū, quicunq; cædem telo quocunq; commisit. Cic. pro Roscio Amer. Vetus videlicet siccū, homo videt, & sapē in cæde versatus. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. Quod mor- chus foret, aut siccū, aut alio qui famosus.

Siccū, vide SICA.

Siccū, vide SIC.

Siccus, siccā, cum, Aridus, sine humore. [שִׁבּוּל sibilus. V. Sibilus.] Gall. sec. Ital. secco, fatto, arido, afuato. Ger. Darg trocken. Bel. Drog Hisp. seco. Pol. suchy, wyschly. Vng. Szarvas, szarvas. Ang. dry, without humour. Colum. li. 6. cap. 12. Vt sicce stabuerit. Dicimus per translationem sicce dicitur, ut jesuē dicere. Cicero in Orat. Id verō delirare dicitur, qui subititer dicit eos solos Atticē diceretū est, quātū nec, & in- tegre, & ample, & ornare, & copiose.

Siccū, adverbium. [שִׁבּוּל sibilus. V. Sibilus.] Gall. Siccūment. Ital. Siccūment. Ger. Xro dicitur mit ted tne. Hisp. secamente. Pol. suchy, wyschly. Vng. Szarvas, szarvas. Ang. Dryly, without humour. Colum. li. 6. cap. 12. Vt sicce stabuerit. Dicimus per translationem sicce dicitur, ut jesuē dicere. Cicero in Orat. Id verō delirare dicitur, qui subititer dicit eos solos Atticē diceretū est, quātū nec, & in- tegre, & ample, & ornare, & copiose.

Siccū, c. t. p. c. s. [שִׁבּוּל sibilus. V. Sibilus.] Pol. Szabla kard. Vng. Szabla kard. Ital. Siccū, fatto, arido, afuato. Ger. Darg trocken. Bel. Drog Hisp. seco. Pol. suchy, wyschly. Vng. Szarvas, szarvas. Ang. dry, without humour. Colum. li. 6. cap. 12. Vt sicce stabuerit. Dicimus per translationem sicce dicitur, ut jesuē dicere. Cicero in Orat. Id verō delirare dicitur, qui subititer dicit eos solos Atticē diceretū est, quātū nec, & in- tegre, & ample, & ornare, & copiose.

Siccū

Seco, est. p. Quod humidum erat siccum reddo. [שׁוֹבֵר] *shober*. Gal. *Seicher*. Ital. *Seicare*. Ger. *Tröck*
nen. *meten*. *metem*. Bel. *Droogen*. Hisp. *Secar*. Pol. *Wysycham*.
 Vng. *Mez aszalom*. *Zeracsum*. Ang. *To drye or mak drye*.] Col.
 lib. 2. Si humidus est, abundantia uliginis ante siccatu fossis.
 Fin. lib. 2. cap. 24. Mergit se limo in prius, siccatq; sole. Virg. 4.
 Aeneid. 219. atq; arnos siccatat veste cruores. Idem lib. 10. Aen.
 locera genitor Tydeni ad fluminis undam Vulnere sicca-
 bat lymphis, corpusq; lavabat Arbonis acclivis trunco. Ovid.
 1. Metam. Lacrymas siccaerat ardor. Sicco item aliquando
 panem pro caustio & ebido. Horat. Serm. Satyr. 6. Siccat
 me quo ales calices conviva solutus Legibus infans. Huius
 edposita sunt, Afficco, quod est valde sicco. Plin. lib. 8. cap. 24.
 Ea quum spica ediderint, prius quam semina hiant aestibus,
 manu carpuntur, & suspensa in sole qua afficaverint, secon-
 dantur atq; ita reposita perennant evo diutius, quam cetera.
 Afficco, idem quod exicco. *Shichsh*. Plin. Plurimum refert,
 non abdicato succo finum vires continere, & assiduo mace-
 rantiquore. Desicco, Exicco, vide supra suis locis.
 Sicco, scilicet a sicco, est. Sicco, sic. [שׁוֹבֵר] *shober*.
shobur. Gall. *Seicher*. *deuruit* sic. Ital. *Seccare*. Ger. *Tröck*
nen. Bel. *Drooch*. *wooden*. Hisp. *Secar*. Pol. *Wysycham*.
 Vng. *Mez Zeracok*. Ang. *To make drye*.] Plin. lib.
 11. cap. 24. Aquilonem praeveniat terra siccescens repente,
 Aethra humescens tunc occulto. Col. lib. ult. Fenum Graecum
 vetere vino macerato, deinde in sole exponito, aut in fumo,
 siccescat. Hinc Afficco, siccus & aridus flo. Idem ibi-
 dem. Inmura luere oportet, & expressos in cratribus pendere
 dum afficceant.
 Sicco, scilicet, adjectivum. *Shichsh*. Plaut. in Pseud. Genus
 nabit semper sicco oculi fuit. Nomen videtur a Plauto fictum,
 pro eo quod est siccus oculis: id est, nec lippis, nec lacrymosis.
 Sicco, scilicet, nec, neam, Quod est naturaliter siccum, vel quod
 nulli humore irriguum, vel aspersum est. *Shichsh*. Gall.
Seccher. *qui n'a pas grand humeur*. Ital. *Secco*. *de natura*. Ger.
Tröck. *oder hart*. *von Natur*. Hisp. *Costa seca*. *de sequedal*. Pol.
Suchy. *niekt*. *sprowadzonia*. Vng. *Szokas*. *afexu*. *termesze*. Ang.
Drye. *the a min nature*. *that had no springe to water it*.] Col. lib. 2.
 cap. 17. Jus prati animadvertisimus duo genera, quorum alter-
 tum est siccatu, alterum riguum. Idem cap. 2. De siccatu &
 riguum non competimus utrum numero vincant.
 Sicco, scilicet, a sicco, est. Sicco, sic. *Shichsh*. Diofconidi. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*.
 Sicco, scilicet, pen. cor. f. p. [שׁוֹבֵר] *shober*. *shobur*. Ger. *Ein*
traut. *mit*. *den*. *den*. <

Pol. Signa pparatim. Vng. Szegyetka, paxer. Ang. A scale or fish...

Signatus, a, um, participium, Oblignatus. [Signatus, oblatum,...

Signo, a, ad. p. Signum imprimo, sigillum alicui rei appono. [Signo, oblatum,...

Signaculum, n. Signum impressum. [Signaculum, oblatum,...

Signare, adverbium, Significanter. [Signare, oblatum,...

Signatus, adjectivum a sigillis deductum. [Signatus, oblatum,...

Signifer, n. m. Qui signa fert hoc est, vexillifer. [Signifer, oblatum,...

Signum, n. t. Qui facit signa: hoc est, statuas. [Signum, oblatum,...

Signo, a, ad. p. Signo imprimo. [Signo, oblatum,...

Signatus, a, um, aliquando participium est idem significans...

Admosio signata in stirpe cicatrix. Ovid. 2. de Arte amand. Aspicere signatum sanguine pectus habet.

Signator, es, m. t. Dicebantur qui aut testamētis aut causis sese subsignabant. [Signator, es, m. t. Dicebantur qui aut testamētis aut causis sese subsignabant.]

Signatorius, a, um, Quod signat seu quo ad signandam utitur. [Signatorius, a, um, Quod signat seu quo ad signandam utitur.]

Significo, cas. pen. core ad. p. Indico, notū facio, demonstro, ostendo. [Significo, cas. pen. core ad. p. Indico, notū facio, demonstro, ostendo.]

Significans, a, um, nomen ex participio, Apertus & evidens. [Significans, a, um, nomen ex participio, Apertus & evidens.]

Significatio, onis, verbale, f. t. Indicatio, indicium. [Significatio, onis, verbale, f. t. Indicatio, indicium.]

Significatio, onis, verbale, f. t. Indicatio, indicium. [Significatio, onis, verbale, f. t. Indicatio, indicium.]

Significatio, onis, verbale, f. t. Indicatio, indicium. [Significatio, onis, verbale, f. t. Indicatio, indicium.]

Significatio, onis, verbale, f. t. Indicatio, indicium. [Significatio, onis, verbale, f. t. Indicatio, indicium.]

Significatio, onis, verbale, f. t. Indicatio, indicium. [Significatio, onis, verbale, f. t. Indicatio, indicium.]

Significatio, onis, verbale, f. t. Indicatio, indicium. [Significatio, onis, verbale, f. t. Indicatio, indicium.]

Significatio, onis, verbale, f. t. Indicatio, indicium. [Significatio, onis, verbale, f. t. Indicatio, indicium.]

cap. 1. E siligine laudatissimus panis, pistrinariq; opera lau-
datissima, p[er] cellit in Italia. Colum. lib. 2. Omne tunc cum solo
uliginoso pooli tertiam acatione convertitur in siliginem. Plin.
eodem lib. cap. 3. Siliginem proprie dixerim tritici delicias: can-
dor est, & sine virtute, & sine pondere, coventens humidis tra-
ctibus, quales Italiae sunt, & Galliae comate. Sed & trans Alpes
in Allobrogu tantum, Arvernoque agro pertinaxin ceteris
vero partibus biconio in tritico transit. Ex his omnibus satis
constat siliginem tritici genus esse, quod jam aliquot sationi-
bus in aliam speciem degeneravit, minus quidem potentem
ad nutriendum, ceterum gustui non injucundiorum.

Siliginis, a. um. Quod est ex siligine: ut panis siliginis: [m. d. 204]
[m. d. 204]. Gall. Pain de froment blanc. Ital. Fatto di tale fermento. Ger.
Das aus Weizen oder Weizen gemacht ist. Hisp. Hecho de aquel tri-
go, con el de flor de harina. Pol. Kwas. Vng. Kozbol yalo. Ang. Ma-
de flour wheate.] quem Seneca commendat his verbis: Malum
panem, inquit: Expecta, bonus fiet, & jam illum tenerum tibi &
illigentem fames red det.

Siliginis, u. m. Siliginis yeditor vel distributor. [m. d. 204]
[m. d. 204]. Gall. Vendeur de ce froment blanc. Ital. Vendi-
tore di semo farina. Ger. Ein Kornvertheiler oder Kornhändler. Hisp.
Vendedor de aquel trigo candial. Pol. Wykupiec zyta. Vng. Koz-
bol aru. Ang. That sells his wheate.]

Siliqua, pen. cor. f. p. Folliculus, seu integumentum, cui grana
legumina includuntur, & si quid leguminibus est simile. [m. d. 204]
[m. d. 204]. Gall. L'escisse ou gousse de fèves, pois & sem-
blables. Ital. Tegia, tegia, tegia, tancia, tancia. Ger. Die husen oder der
husen das gemis was ist. Bel. Huisse. Hisp. Huelle de qualquiera
legumbre. Pol. Ostrzy, huska zyta. Vng. Vetemasi magoknak a
zsa. Ang. The huske or colde of beanes, peases or such like.] Virg.
lib. 1. Georgicon: Grandior ut fetus siliquis fallacibus ellet.
Plin. lib. 17. de fabis loquens ait: Nam siliqua caulesq; grati-
simi sunt pabulo pecori. Item siliqua, [m. d. 204], live siliqua
Graeca, fructus est arboris, quae a Galeo [m. d. 204] appellatur,
siliquis tectus falcatis humani digiti longitudine, usq; pra-
dulcibus, & ob id in cibis expetitur, quam tamen propter ama-
ritudinem negligatur. Vide Plin. lib. 13. cap. 24. Horat. 2. Epist.
1. vixit siliquis, & pane secundo. Colum. lib. 3. cap. 19. Siliqua
Graecam, quae quidaeration vocant, & peticu, ante brumam
per autumnu serito. Est & alia arbor, siliqua dicta, in Syria
nascent, quae lones [m. d. 204] appellant, omnino diversa a sil-
qua Graeca, de qua vide Plin. lib. 13. cap. 8. Est etiam siliqua
minimi ponderis apud Romanos nomen, quod & a Graecis
Seminis appellatur, scrupuli sextam partem, drachmę vero de-
cimam octavam conficiens. Sex itaq; siliquae conficiunt scrupu-
lum. Scrupula aut tria, live octodocim siliquae, explent drach-
mam. Scrupula autem sexta pars unciae est, unde & nomen ha-
bet: continetq; scrupula 111, live siliquas XXXIII. Continet
itaq; sextula drachmam unam, & tertiam eius partem. Drach-
ma Graecam nomen est, Latinoq; vocabulo Denarius dicitur,
ut ludzus non uno loco prodidit: quavis Agricola hoc pu-
te interesse inter denarium & drachmam, ut septem denarii
octo drachmas, live unciam explent. Supra sextulam, semu-
ciam legimus, dimidium unciae continentem. Vncia ab uno
denominatur, quod ex duodecim ea una est pars assis, & ex
octo drachmis conficiebatur, aut ex totide denariis, ut puta-
vit Budaeus: quavis ut supra diximus, Agricola ex septē de-
nariis, qui octo drachmis respondebant, unciam constare asse-
rat. Vncia duę sextans, quasi sexta pars assis, nuncupatur. [m. d. 204]
[m. d. 204]. Quadrans, quarta pars: Triens, tertia pars: Semis, un-
cia sex, quasi semis: Septuox, uncia septem: Bes, uncia octo:
Dodrans, uncia novem: Dextans, uncia decem: Deunx, un-
cia undecim. Inde as, ex duodecim uncias constans, quae &
libra dicitur: minorq; est quam mina Attica quatuor drach-
mas. Habet enim Romana libra nonaginta sex non amplius
drachmas, quam Attica mina ex centu drachmis conflet. Ex
duobus assibus conficitur Dupondius: ita dictus quod sit duo-
rum pondus. Vltra dupondiam est sestertius, qui ex duobus li-
bris & semisse constat, quasi semis tertius, de quo vide suo loco.
Quod enim fiebat ex duobus assibus, & tertio semisse, sestert-
ium veteres vocaverunt. Supra sestertiu, tresis, a tribus assi-
bus, Octusis quoq; ac nonusis, decussisq; reperitur, octo,
nonē, ac decē asses. Decussim vero denariu a decem assibus
nominaverunt, a duobus deinde decussibus, vicissis id est,
viginti asses. A tribus, tricesis, triginta asses. A centu, centul-
li, centum asses: qui erant breves ex aere numi. Supra centul-
li, semimajus aere vocabulum non habemus.

Siliqua, a. um. Quod est ex siligine: ut panis siliginis: [m. d. 204]
[m. d. 204]. Gall. Pain de froment blanc. Ital. Fatto di tale fermento. Ger.
Das aus Weizen oder Weizen gemacht ist. Hisp. Hecho de aquel tri-
go, con el de flor de harina. Pol. Kwas. Vng. Kozbol yalo. Ang. Ma-
de flour wheate.] quem Seneca commendat his verbis: Malum
panem, inquit: Expecta, bonus fiet, & jam illum tenerum tibi &
illigentem fames red det.

Siliginis, u. m. Siliginis yeditor vel distributor. [m. d. 204]
[m. d. 204]. Gall. Vendeur de ce froment blanc. Ital. Vendi-
tore di semo farina. Ger. Ein Kornvertheiler oder Kornhändler. Hisp.
Vendedor de aquel trigo candial. Pol. Wykupiec zyta. Vng. Koz-
bol aru. Ang. That sells his wheate.]

Siliqua, pen. cor. f. p. Folliculus, seu integumentum, cui grana
legumina includuntur, & si quid leguminibus est simile. [m. d. 204]
[m. d. 204]. Gall. L'escisse ou gousse de fèves, pois & sem-
blables. Ital. Tegia, tegia, tegia, tancia, tancia. Ger. Die husen oder der
husen das gemis was ist. Bel. Huisse. Hisp. Huelle de qualquiera
legumbre. Pol. Ostrzy, huska zyta. Vng. Vetemasi magoknak a
zsa. Ang. The huske or colde of beanes, peases or such like.] Virg.
lib. 1. Georgicon: Grandior ut fetus siliquis fallacibus ellet.
Plin. lib. 17. de fabis loquens ait: Nam siliqua caulesq; grati-
simi sunt pabulo pecori. Item siliqua, [m. d. 204], live siliqua
Graeca, fructus est arboris, quae a Galeo [m. d. 204] appellatur,
siliquis tectus falcatis humani digiti longitudine, usq; pra-
dulcibus, & ob id in cibis expetitur, quam tamen propter ama-
ritudinem negligatur. Vide Plin. lib. 13. cap. 24. Horat. 2. Epist.
1. vixit siliquis, & pane secundo. Colum. lib. 3. cap. 19. Siliqua
Graecam, quae quidaeration vocant, & peticu, ante brumam
per autumnu serito. Est & alia arbor, siliqua dicta, in Syria
nascent, quae lones [m. d. 204] appellant, omnino diversa a sil-
qua Graeca, de qua vide Plin. lib. 13. cap. 8. Est etiam siliqua
minimi ponderis apud Romanos nomen, quod & a Graecis
Seminis appellatur, scrupuli sextam partem, drachmę vero de-
cimam octavam conficiens. Sex itaq; siliquae conficiunt scrupu-
lum. Scrupula aut tria, live octodocim siliquae, explent drach-
mam. Scrupula autem sexta pars unciae est, unde & nomen ha-
bet: continetq; scrupula 111, live siliquas XXXIII. Continet
itaq; sextula drachmam unam, & tertiam eius partem. Drach-
ma Graecam nomen est, Latinoq; vocabulo Denarius dicitur,
ut ludzus non uno loco prodidit: quavis Agricola hoc pu-
te interesse inter denarium & drachmam, ut septem denarii
octo drachmas, live unciam explent. Supra sextulam, semu-
ciam legimus, dimidium unciae continentem. Vncia ab uno
denominatur, quod ex duodecim ea una est pars assis, & ex
octo drachmis conficiebatur, aut ex totide denariis, ut puta-
vit Budaeus: quavis ut supra diximus, Agricola ex septē de-
nariis, qui octo drachmis respondebant, unciam constare asse-
rat. Vncia duę sextans, quasi sexta pars assis, nuncupatur. [m. d. 204]
[m. d. 204]. Quadrans, quarta pars: Triens, tertia pars: Semis, un-
cia sex, quasi semis: Septuox, uncia septem: Bes, uncia octo:
Dodrans, uncia novem: Dextans, uncia decem: Deunx, un-
cia undecim. Inde as, ex duodecim uncias constans, quae &
libra dicitur: minorq; est quam mina Attica quatuor drach-
mas. Habet enim Romana libra nonaginta sex non amplius
drachmas, quam Attica mina ex centu drachmis conflet. Ex
duobus assibus conficitur Dupondius: ita dictus quod sit duo-
rum pondus. Vltra dupondiam est sestertius, qui ex duobus li-
bris & semisse constat, quasi semis tertius, de quo vide suo loco.
Quod enim fiebat ex duobus assibus, & tertio semisse, sestert-
ium veteres vocaverunt. Supra sestertiu, tresis, a tribus assi-
bus, Octusis quoq; ac nonusis, decussisq; reperitur, octo,
nonē, ac decē asses. Decussim vero denariu a decem assibus
nominaverunt, a duobus deinde decussibus, vicissis id est,
viginti asses. A tribus, tricesis, triginta asses. A centu, centul-
li, centum asses: qui erant breves ex aere numi. Supra centul-
li, semimajus aere vocabulum non habemus.

Siliqua, a. um. Quod est ex siligine: ut panis siliginis: [m. d. 204]
[m. d. 204]. Gall. Pain de froment blanc. Ital. Fatto di tale fermento. Ger.
Das aus Weizen oder Weizen gemacht ist. Hisp. Hecho de aquel tri-
go, con el de flor de harina. Pol. Kwas. Vng. Kozbol yalo. Ang. Ma-
de flour wheate.] quem Seneca commendat his verbis: Malum
panem, inquit: Expecta, bonus fiet, & jam illum tenerum tibi &
illigentem fames red det.

7: Siliquatur vero omnia diversis diebus, & ima primu[m] pat-
te paulatim flore subeunte.

Siliquastrum, n. f. Herba hortensis, quae alio nomine m. d. 204
nominatur, cujus meminit Plin. lib. 19. cap. 12. [Gall. Her-
be de cro, ou de la potouette. Ital. Herba di gallo. Ger. Hydnisch wüd-
traut. Spanisch wüd. Hisp. Pimiento o pibre de hispania.]

Sillographus, m. d. 204. Silorum scriptor: qualis fuit Timo-
nille Philasius, qui libru[m] quendam convitiu[m], & irrisio[n]is ple-
num, quem in Philosophos edidit, Sillos inscripsit: quo nomi-
ne Graeci maledicta, & irrisio[n]es intelligunt.

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Silo, m. t. Quj prominentia habet supercilis, a Sileno, quē hir-
sutis supercilis fuisse tradunt. [m. d. 204] [m. d. 204]. Gall.
Carnus, qui a le nez crain contremunt. Ital. Chi a le figle alte. Ger.
Der grofse augbraun hat oder ein über sich gebogene nas. Hisp. Horn-
bre de nariz roma. Pol. Ten kłosi kofinate brwiama, albo nos ko gorze
nabrymioni. Vng. Borzas, kin wold zemeldekne. Ang. He that
hath a camafled or flatt nose, turned upward lyk a shewing horse.]

Hisp. Cetero vase de barro en las sacrificios. Pol. Dyanek etiani. Vng. Pater az, kinal aldozaker etick. Ang. A capps or chalice of wood used in sacrifices. Plin. lib. 35. cap. 12. Scd fictilibus prohibantur simpulis innocentiis. Apuleius catiaum, & simpulum sacrificiis addideri solita ostendit his verbis: Paupertas populo Romano imperium a primordio fundavit, proque eo in hodiernum dies immortalibus simpulo & cauno fictili sacrificat. Festus: Simpulum, vas parvum, non dissimile cyatho: unde mulieres divinis rebus dedit, simpulaticos vocantur. Varro scribit vas esse minutum fundens, in cuius locum successe- rit epichylitunde veteres tes minutas, nulliusq; pretii, simpulum appellabant. Sunt qui pro simpulo, simpulum legunt: cuius meminit Iuvenalis Saty. 6: Aut quis Simpulum iudere Noma, etc. Sunt etiam qui velint simpulum gemino, scribendam, forma qua ampullam dicimus. & in simpulo ali- quid facere, proverbii speciem habet: de quo vide Chasid. Lxxviii.

Simul, adverbium cōgregandi. Vaa. pariter. [TMT] iachéddi [TMT] iachéddi, 409. 410. Gall. Ensemble avec. Ital. Insieme, di compagnia. Ger. Zusammen, jumat, oder ein mats. Bel. Samen. Hisp. Junta, junta de cosas. Pol. Wspol. Vng. Egyetemes. Ang. Together.] Te. in Evnuc. Simul consilium cum re amisti. & Aliquando ponitur pro deinde, vel etiam, vel praterea. Vatinus Cicero- nis Cives Romanos occidit, abripuit, dispersidit, tegiones va- ficit simul verò semissis homo contra me arma tulit. Salu- stius: His amicis foctisq; confusus Catilina, simul quòd ex alie- nū per omnes terras ingens erat. & Invenitur quandoq; gemi- nati, & habet quasi eandem vim quā cum & tum sive part. m. Quintilianus: Simul ut pleniori obsequio demereret amantissi- mos mei, simul ne vulgarem viam ingressus, alienis vestigiis insisterem. & Ponitur aliquando simul pro eadē opera. Plau- tus in Merc. Ducas res simul ouac agere decretum est mihi. Di- omus venudē, simul, tecum, nobiscum, & simul cum aliquo. Cicero pro De mo sua: Optimi cives fruuntur nobiscum simul hac civitate. Cicero de Amicitia: Disserere ceperunt cum cor- poribus simul animas intente, etc. & Accipitur aliquando si- mul pro postquā, simulac, sive simulatq; Cic. 4. Acad. Et simul insidit iudicem, a perito carmen agnoscutur.

Simulac, & Simulatq; Quamprimū vel statim, quō, sive post- quam. [TMT] chasid, 409. 410. Gall. Incontinent, ap. 102. Ital. subito, che, poi che. Ger. So bald als. Bel. Incontinent. Hisp. Luego que, subito que. Pol. Wskorzi, zaraz, 102. Vng. Mi holt. Ang. As soon as.] Salust. Iam primū ju- ventis simulac belli patens erat. Columel. lib. 3. Semper con- tineri simulatq; folia agere ceperunt, ficus tubricam amut- ta diluere. Cicero Appio: Gratissimum mihi feceris si ad me si- mulatq; adeptus eris, miseris. In eadē etiā significatione dici- mus simulac primū, simul primū & simul ut Cicero. 3. Ver- simulac primū et occasio vita est, averfa pecunia publica Quē- que Coasalem, exercitū provinciamq; deseruit. Idem: Simu- lac potestas primū data est, ad eū hi quos dixi. Liv. 6. ab ur- be: Invenit Quint. Fabio, simul primū magistratu abiit, ab C. Mario tribuno dicta dies est. Plin. lib. 11. cap. 49: Vro quo- que simul ut expraverit, cornescere ajunt genitalia. & Ponit- ur aliquando simul & simulq; pro atq; etiam, vel praterca: in quem dicimus. Vt fortis simul & prudens. Plin. Epist. 7. lib- 3: Sordidum simul & sumptuosum. Plin. lib. 9. cap. 33: Superbo simul ac proci fastu. Quintil. li. 10. cap. 1: Qualis ferri fulgor, quo mens simul visusq; perstringatur.

Simulacrum, pca. prod. n. f. Imago ad similitudinem rei ali- cius efficta. [TMT] iudicem [TMT] simul [TMT] dimon, 409. 410. Gall. Image effente, semblance, statue, idole. Ital. simulacro, statua, forma, immagine, idole, effigie. Ger. Ein bild etw. subst. Bel. Embat. Hisp. Imagen, o semejanca. Pol. Wy- bawienie. Vng. Abraxat, kep. Ang. An image, proportion lykness, or resemblance of a thing.] Cicero pro Domo sua: Mulieri simulacriū ē in amore. Ovid. 10. Metamor. quō multa sacerdos Ligneā conculerat veterum simulacra decorum. & Simulacrum civi- tatis per translationem pro signo & nota. Cicero ad Plancū lib. 10. In qua nec Senatus, nec populus vim habet ullam, nec leges illae sunt, nec iudicia, nec omnino simulacrum aliquid ad vestigium civitatis. Sic Simulacrum virtutis pro indicio & vestigio virtutis dicitur. Ne simulacrum quidem virtutis in eo apparet, Cicero.

Simulo, as, Prae me fero quod non est, & fictam rei alicujus si- militudinem refero & pro vero falsum ostendo. [TMT] chasid, 409. 410. Gall. Feindre, contrefaire, faus semblant. Ital. Simulare, fingere. Ger. Vortheben, die gisch- ten. Bel. Omden. Hisp. Fingir la que no es. Pol. Zmislawa, postaw- niam sic, polk, wani. Vng. Terebim. Ang. To sayne, to counterfeit, to make a semblance.] Cicero Attico: Simulabat se Romam redi- turum, quum in Africam navigatorus esset. Virgilius primo Aeneidos: Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem. Ovid. 1. de Arte: Vt simulet vultu gaudia, tristis erit. Ejus anti-

theton est Dissimulo. Cicero lib. 7. Epist. Multa & simulavi invi- tus, & dissimulavi cum dolore. & Simulo non sentite: id est, dissimulo. Plin. epist. 14. lib. 3: Ille live quia non sentiebat, sive quia non sentie simulabat, immobilis & extensus fidem per- actae mortis implevit. & Est & Simulo, as, per tertiam voca- lem in secunda syllaba. quod significat similitudinem rei ali- cius representare. [TMT] dimmah [TMT] ipeyiv, de quo supra.

Simulatio, onis, verbale. f. t. Fictio & simulata fictaq; alicujus rei representatio. [TMT] chasid, 409. 410. Gall. Feindre, simulatione. Ger. Vortheben, die gischten. Hisp. Aquella obra de fingir lo que no es. Pol. Zmislawa, postawa. Vng. Terebim. Ang. A saying, counterfaying, or making of a semblance.] Unde pro dece- ptione & circumventionem ponitur: quod animo vel vultu aut voluntate simulata fiat. Cicero ad Lentul. lib. 11. A quibus tuen- dus fuerat, derelictus: idq; non solum fronte, atq; vultu, qui- bus simulatio facillimē sustinetur. Idem 3. Verr. Nullae sunt occultiores insidiae quā hae quae latent in simulatione offi- cii, aut in aliquo necessitudinis nomine.

Simulatio, oris, m. s. Qui simulat. [TMT] chasid, 409. 410. Gall. Simula- teur, contrefaiteur, qui feint, hypocrize. Ital. Chi finge, simulatore. Ger. Ein gischner. Hisp. El que finge lo que no es. Pol. Zmislawca, polk- wca. Vng. Terebim, kepmutato. Ang. That sayne, or pretends to that which is not.] Cic. 1. Offic. De Graecis autem dulcem & fa- cetum, festiviq; sermonis, atq; in omni ratione simulatorem, quem apud Graeci nominaverunt, Socratem accepimus. Ovi- dius 2. de Arte: Tantum ne pateas verbis simulator in illis.

Simulatio, adverbium, Fictē. [TMT] chasid, 409. 410. Gall. Par feintise, par simulation. Ital. Fintamente. Ger. Gleichfuerisch mit gischneres. Hisp. Fingiendo lo que no es. Pol. Nie szkrywajscie, polk- wajscie. Vng. Terebim, kep. Ang. Counterfactly, with a pretence only.] Cicero 2. de Natura deorum: Mala enim & impia con- suctudo est contra deos disputandi, sive ex animo id sit, sive simulatē.

Simulamen, nis, vel Similamen, n. t. Representatio, simulatio. [TMT] iudicem [TMT] simul [TMT] dimon, 409. 410. Gall. Representation imitation, semblance. Ital. Rappresentazione, simiglian- za. Ger. Abbildung, gleichfuerde anjagung. Hisp. La imagen o semejanca. Pol. Polkwa postawa. Vng. Ki abraxat, hifolulati tere- bim. Ang. A saying or pretending of that which is not.] Ovidius de Adoniae, libro 10. Metamor. Annua plangoris peraget si- mulamina nostri: id est, representationem nostri doloris. Loquitur enim de sacris annis quae Adonia dicebantur, in quibus Adonia plangebatur, ac luctus Veneris refere- batur.

Simulatio, atis, f. t. Inimicitia, a simulando, ut quidam volunt, quod proprie latens & dissimulatum odium nomine hoc si- gnificati existimēt: quanquam se vera etiam de apertis inimici- tibus dicatur. [TMT] chasid, 409. 410. Gall. Haine couverte. Ital. Olio in porto. Ger. Ein heimlicher thut und weis ihm etw. nicht fundeshofft. Hisp. Haerit, haimichden nide. Hisp. Competitio- nis odio intro ducit, odio cuberto. Pol. Tamienna wiepryazn. Vng. Alla- tomba valo gromlycz, alkak bcz. Ang. A covered hatred, grudge.] Ci- cero pro lege Manilia: Vt multas etiam simultates, partim ob- scuras, partim apertas intelligam mihi non necessarias, vobis non inutiles suscepisse. Invenal. Saty. 13: Inter finitimos veteris atq; antiqua simulas. Plaut. Pseud. Nam hic id metuuit, ne illā vendas ob simulasem suam.

Simulter, adverbium dixerunt antiqui pro similiter. [TMT] chasid, 409. 410. Gall. Ensemble. Plaut. Exostabo ego cum simulter ut mu- ranam coquus.

Simus, a, um, [TMT] chasid, 409. 410. Gall. Camus. Ital. Con le na- re volate in su. Ger. Ein schafenas schafnas. Bel. Ingebdout, viad. Hisp. Cosa que tiene las narices romas. Pol. Pl. akonos. Vng. Sima- orru. Ang. That hath a flate nose.] Qui pressis est naribus: unde proprium est caprarum epitheton. Virgil. 10. Aeglog. Dum te- nera atrovadent limā virgulta capellae Hieronymus de Socra- tis uxoribus: Quae cum crebro inter se iurgarentur, & ille eas imidere esset solitus, quod propter se foedis imū hominē simis naribus, recalva fronte, pilosis humeris, & repandis cruribus disceptarent. Mart. al. lib. 6: Atq; ille sima nare, turgidis labris.

Simulus, diminut. Martial li. 6: Simulus iste quis est, uxoti sem- per adheret Qui Menedore tūx?

Sin, adverbium, cum sub iunctivo, ex si & ne componitur, abjecta e, significatq; Si verò: & nunquam in prima parte collocatur, & nisi praecesserit si, sed in secunda, ubi duorum est oppositio: & ferè semper si, in priore parte praecedit. [Gall. Mais si, si non. Ital. Ma se. Ger. Oder so oder wann wann abt. Hisp. Mas si. Pol. Iestli. Vng. Ha peng. Ang. But if, if not.] Terent. in Andr. Si il- lum relinquo, ejus vitae timeo: sin opitutor, hujus minas: ha- bent enim quandam vim negationis, petinde ac si diceretur, Si autem non relinquo, sed opitutor. & Aliquando sin so- lum repetitur, ita tamen ut conditio aliqua intelligatur praecessisse. Salustius in Jugurt. Imperat ut pretio, sicuti multa confecerat,

Re rull. cap. 5: Siquidem si mas est, in dexteriorē partem abis: si femina, in sinisteriore. Cicero: Cornu sinisterius, quod est infirmius. Sinistrum autem, quantum ad auguria pertinet, significat prosperum, teste Felto, propterea quod nos agere aliquid sinat. Cic. de Leg. 1. ave sinistra dicitur populi magister est. Aliā tamē eius rei rationē affert Varr. lib. 5. Epist. quæstionum his verbis: A' deorum sede quam in Mendicem spectes, ad sinistram sunt partem mundi exorientes, ad dextrā occidentes: quo factum arbitror ut sinistra meliora auspicia, quam dextera, esse existimetur. Aliquando accipitur pro adverso, noxio, ominoso. quod quæ sinistra manu sunt, minus recte fieri videntur. Gall. Malheureux, malheureux. Ital. Infortunio, male. Ger. Unglücklich, unglücklich. Hisp. Casa de mal aguro. Ang. Unprosperous, unhappie. Virg. lib. 1. Georg. Arboribusq; satisq; Notus pecoriq; sinister. Plin. Epist. 9. Nemo me apud quemquā sinistra sermonebus carpit: neminem ipse reprehendo, nisi unum me. Virgil. 9. Aeglog. Antē sinistra cavamoniisset ab ilice cornix.

Sinistre, adverbium, Malē. Gall. Contre, à gauche. Ital. Da sinistra, a sinistra. Ger. Von der linken Hand, von links. Hisp. A la izquierda, a la izquierda. Pol. Nie do przodu, nie z przodu. Vng. Conozol, nem sol. Ang. Volokley. Tacit. lib. 17. Cæterum utraq; cædes sinistra accepta. Exceptus sinistra, Horat. in Arte.

Sinistrorsum, adverbium. Ad, sive versus sinistram partem. Gall. À gauche, à gauche. Ital. Da banda sinistra, a sinistra. Ger. Auf die linde Hand, auf die linde Hand. Hisp. Hacia la mano izquierda, a la izquierda. Pol. Nalewa stronę, w stronę. Vng. Baltafelé, Ang. Towards the left hand. Horat. 2. Ser. Satyr. 1. Ille sinistrorsum, hic dextrorsum abis. Legitur & sinistrorsus: quod & Felus annotavit, citans locum Cæsar. 6. belli Gall. hinc se fecit sinistrorsus, diversis à flumine regionibus.

Sinistrorsus, adverbium, Perversitas, improbitas. Gall. À gauche, à gauche. Ital. Sinistram, a sinistra. Ger. Dextrā oder die linde Hand, auf die linde Hand. Hisp. Aquella dirección del sinistro maldad. Pol. Złoty przystość, złoty przystość. Vng. Ger. Lack of grace in doing a thing, unhandfulness. Plin. Epist. 12. Pleriq; autem dum veniunt ne gratia potentium animi impatiere videantur, sinistrorsus, atq; etiam malignitatis famam consequuntur.

Sinistrum, inquit Felus, antiqui dixerunt pro sinistro: ut, Sinistrum auspiciū, quum aves à sinistra conspiciuntur. Id autem dextro felicitas habebatur. Cujus rationem hanc reddidit Felus, ex sententia Varronis, quod veteres deorum sedem ad Septentrionem esse voluerint, atq; inde eos in Mendicem spectare. Quod fit ut Ortum ad dextrā, Occasum habeant ad sinistram.

Sino, si, sivi, situm, Permitto. Gall. Laisser faire, laisser faire. Ital. Permettere, lasciare. Ger. Lassen oder zulassen, lassen, zulassen. Hisp. Dejar o desamparar. Pol. Pozwolić, Vng. El hagyon meg engedelm. Ang. To suffer, to permit. Varro: Sine in ad pubertatis annos perveniat. Terent. Andr. Sine nunc meo me vivere interea modo. Ibidem: Sine te hoc exorem. Sino, Cæsar. 4. bell. Gall. Vinum ad se importari omnino non sinunt.

Sinula, [מגדל מנחם] & sinuras, particip. Permissus, & permissus. Cic. pro Sextio: Accusate eum moderatē, à quo ipse ne sine accusatus, per Senatus autoritatem non est licus. Idem ad Q. Frat. lib. 2. Cato concionatus est, comitia haberi non sinunt. Hujus compositum est Desino: de quo suo loco.

Sinopsis, pen. prod. genit. sinopidis, [מגדל מנחם] Rubrica genus præstantissimum, quod circa Sinopen Ponti urbem esse dicebatur: unde & nomen habet. Plinius lib. 35. cap. 6. Nascuntur sinopsis, rubrica, paraxonium, melinum, et etia, auripigmentum, cæteri signatur. Et paulo post: Sinopsis inventa est primū in Ponto: inde nomen à Sinope urbe. Species ejus sunt tres, tubens, minus rubens, & media. Hæc ille. Vitruv. lib. 7. cam rubricam sinopicam appellavit, Strabonem arbitror sequutus, qui lib. 12. ad sinopem eam nominat, & in Cappadocia eam nasci asserit: idcirco autem sinopicam vocari, quod à mercatoribus sinopem solet ad mercatum deferri, priusquam Ephesiorū temporum tam celebre esset.

Sinopidis, pen. corr. Adjectivum: ut, sinopica rubrica, Vitruv. lib. 7. Idem.

Sinuosus, Sinuosus, Vide SINVS.

Sinus, ut priore concepta, m. q. Curvitas illa quæ est intra pedibus, brachiorumq; complexum. Gall. Sinus, Ital. & Hisp. Seno. Ger. Die busen. Bel. De bossem. Pol. Zastawka, Vng. Kabyl. Ang. The bysoms. Terentius in Adelphis: Hic non amandus: hicine non gestandus in sinu est? Ovidius Epistola tertia: Te tenet in tepido mollis amica sinu. Seneca Troade: Blando sinu fovens nepotem. Fovete decuram sinu, Ovidius 1. Amorum, kleg. 4. Hinc sinus vestium

appellati sunt, laxitates inter plicas intermedie. Virgilius 1. Aeneidos: Nuda genu, no doq; sinus collecta fluentes. Per translationem quoque sinus vocantur littora curva, duobus quasi brachiis longius in mare procurrentibus inclusa, Græci γλῶσσος appellant. Gall. Gouffe ou gulf de mer. Ital. Golfo. Ger. Ein Meerhof. Hisp. Golfo de la mar entre dos cabos. Pol. Wymywarzowy morikim, bucht. Vng. Hajla. Ang. The bysoms of the sea. Hinc Plinius totam Europam, qua Mediterraneo mari alluitur, in quatuor præcipuos dividit sinus, quorum primus Calpæ Hispaniæ, & Lacinio extremo Italiæ promontorio includitur: secundus à Lacinio initium sumens, Acroceraniis montibus terminatur: tertius ab Acroceraniis ad Helleponti angustias extenditur: quicquid reliquum est Europæ usque ad Tanaim fluvium quarto sinu includitur. In oculis item sinus dicuntur concavitates illæ quibus lacrymæ erumpentes, primū excipiuntur. Sic enim interpretatur Scævius illud Virgili 4. Aeneidos: Sic effata sinum lacrymis implevit obortis. Accipitur item sinus pro gremio, sive ea parte vestis qua verenda teguntur. Juvenal. Satyr. 9: Fata regunt homines: fatum est in partibus illis, Quas sinus abscondit: nam si tibi sidera cessant, Nil faciet longi mensura incognita nervi. Nonnunquam etiam pro callibus venatoris, Martialis libro 13: Pulcher adest onager, mitti venatio debet Dentis Erythrai, jam removere sinus. Aliquando pro velo, quod ventis flantibus curvatur, & sinuosum redditur. Virgil. 5. Aeneidos: Colligere arma jubet, validisq; incumbere remis, Obliquatque sinus in ventum, &c. Juven. Satyr. 1: Totos pande sinus, Sinum extoga facere, est extremas togæ oras ita contrahere, ut in medio sinus: hoc est, capacitas quædam relinquatur. Livius 1. bel. Punic. Tum Romanus sinu extoga factus. Hic (inquit) vobis bellum atque pacem portamus: utrum placet, sumite. E' sinu alicujus esse dicimus, quod ex intima familiaritate ejus esse volumus intelligi. Cic. 3. Vetrin. Vires simulæ tetigit provinciam, statim Messiam literas dedit. Dionem evocavit: calumniatores ex sinu apposuit: qui, &c. In sinu suo habere, pro eo quod est habere in potestate sua. Caius Iureconsultus: Titio centum dolego, quæ mihi pertulit, quæ ideo ei non cavi, quod omnem fortunam & subitantiā, si quam à matre susceperat, in sinu meo habui sine ulla cautione. Sinus solutus pro liberalitate ponitur: quo modo accipitur à Seneca: Non recipit fordidum virtus amatorem: soluto ad eam sinu veniendum est: id est, plena liberalitate, & copia effusa, ut interpretatur Bud. Sinus, nus, prior. prod. Genus valis sinuosi, interprete Nonio, quemadmodum & galeola. Plaut. in Curcul. Hic cum vino sinus fertur. Varro de vita populi Romani, ut idem Nonius citat: Vbi erat vinum positum in mensa, aut galeola, aut sinu. Virgil. Aeglog. 7: Sinum lactis, & hæc te liba Priape quotannis Expectare sat est, &c. Varro in hac significatione in neutro genere ponit lib. 4. de ling. Lat. Sinum, inquit, à Sinu: quod sinum majorem cavationem habet quam poculum.

Sinuo, as, Curvo, in sinus flecto. Gall. Enrouler ou tortiller en plusieurs plu, courber. Ital. Involgere, inuolcare. Ger. Runden oder biegen in rund oder salt Hisp. Envolcar, enroscar. Pol. Krecy tam sam, sal dno. Vng. Meg hajtom, hajtasitam kebe luffo roxom. Ang. To turne and winden forme of a serpent. Virgilius libro 2. Aeneidos: sinuatque immensa volumine terga: id est, in sinu flectit. Ovidius libro 2. Metamorph. tremula sinuantur flammæ vestes. Id est, rugantur, vel in sinus colliguntur. Hinc componitur Insinuare: de quo satis multa dicta sunt suo loco.

Sinuosus, s, um, Quod habet multos sinus, flexuosus: [מגדל מנחם] Gall. Qui a plusieurs plu, qui a plusieurs délinis. Ital. Tortuoso, gombitoso, golfoso. Ger. Das viel tramb oder salt hat, voll windten. Hisp. Torcido, torcido, lleno de golfos. Pol. Fal dytlo, pokretany, Vng. Kabeles hajtasos. Ang. That hath many turnings or windings. ut mare sinuosum, Vela sinuosa, quæ vento inflata in sinus turgescunt. Claudian. libro 1. de Rap. Proserp. sinuosa draconum Mithra tragens, volucri per avia nubila, &c. Plinius lib. 11. cap. 37: Cor prima domicilia intra se animo & sanguini præbet, sinuoso specu, & in magnis animalibus triplici, in nullo non gemino. Virgilius 11. Aeneidos: Saucius at serpens sinuosa volumina versat. Ovid. 5. Metam. tamen sinuosa veste pependit.

Sinuosus, adverb. Gall. Pol. Krecy, wogkomato. Vng. Tekerkiffen, hajtasos, homalyosan. Unde sinuosus, obliquus ac magis involutē, tectus. Gell. lib. 12. cap. 6: Sed ut tibi à me mos geratur, dicam ego indoctus (ut ajunt) & apertius quæ fuisse dicturum puto sinuosus, atque soletius, si quis nunc ad esset Stoicorum.

Sin, si, n. f. [Ger. Bachum wie etlich wästen / sine aber nicht / sonder einand wotgeschmact treut in den Bächen den Bergen gleich.] Herba est in locis aquosis nascens, frutice pingui, recto, foliis latis, olusatro similibus, sed minoribus, & odoratis. Alio nomine

mine Laves dicitur, & vulgò *terula*. Plin. lib. 22. cap. 22. His adnumerant Sion, latus apio, in aqua nascens, pinguis, nigriusque copiosum semine, sapore nasurtis.

Siparum, n. f. Veli genus, quo utebantur mimi, sceniciq; artifices ad scenam velandā. [70H masleb. ad. v. m. p. Gall. *Vn rideau dequoy se seruoient les ioueurs.* Ital. *Velo da ornare il teatro, tapezzeria.* Ger. *Ein vmbhang oder verhangende der heistinen in schan spite.* Hisp. *Velo para sombra y ornar el teatro.* Pol. *Zalona, kol'rina.* Vng. *laxo hely beburiba fhdas zoryam.* Ang. *A curtaine sed in stages.* Cic. de provinciis Consul. Itaq; ille alter (ut ipse est homo doctus, & à sua Græcis subtilius eruditus) quibuscum jam in orchestra belluatur, antea post siparium solebat.

Siphonēs, pen. prod. m. t. [ספוןים siphonim. diphonte. Gall. *Siphon ou tuyau.* Ital. *Canoni condotti da acqua.* Ger. *Ein röh' dorch weiche man mit dem blasi wasser herfür treibt.* Hisp. *Los aguatubos ó atenures de agua.* Pol. *Arri wodna.* Vng. *Tel' siphona.* An. *Pipe to convey water, a conductive pipe.* Canales, tubi, sive fistulae in fontibus, quibus aqua vel alius liquor emittitur: à sono dicitur, quem edit aqua per eos erumpens. Iuvenal. Satyr. 6. Effugiuntq; dea longis siphonibus implent. Plin. lib. 2. de aqua in lumina juga erumpente: Quo spiritu acta, & pondere tenae expressa siphonum modo emicat.

Siphunculūs, n. diminutivum est à siphone, Exigua fistula ex are, vel in amore, aliave materia, ex qua aqua exilit è fonte. [ספונולוס siphunculos. Gall. *Petit siphon ou petit tuyau.* Ital. *Piccol canone e condotto da acqua.* Ger. *Ein wasserbüchlein brunnbrunn.* Hisp. *Pequeña aguatubos, ó atenures de agua.* Pol. *Arka, kark.* Vng. *Iszvetke szarvati ka.* Ang. *A cock in a conductive, or a little conductive pipe.* Plin. ad Apollinarem in hoc fonte crater, cit: à siphonicali plures miscent jucundissimum murmur.

Sipō, m. are, Antiquis in usu erat pro spargere. [ספון sipon. Gall. *Sifon ou siphon.* Ital. *Spargere.* Ger. *Spargen.* Hisp. *Spargir.* Pol. *Sypam.* Vn. *El hincm.* Ang. *To sprinkle or statter abroad.* A quo manserunt composita Dissipō, mispō, & obispo: quorum significationem explicuimus suis locis.

Siquando, adverbium temporis, Si aliquando, vel si aliquo tempore: pumam productam, & acutam habet. [ספון. Gall. *Si quelque fois.* Ital. *Se qualche volta, se per una volta.* Ger. *Wann etwan.* Bel. *Wannet.* Hisp. *Si alguna vez.* Pol. *Jeśli kiedy.* Vng. *Ha valaha.* Ang. *If at any time.* Cic. de Amicit. Non erunt ergo homines divites affluentes audiendi, si quando de amicitia, quam nec usu nec ratione habent cognita, disputabunt.

Siquidem, antepenultima acuta, componitur ex si, & quidem: quavis si, per se producat, ibiq; correpta sit, nec significationem partium habeat ex quibus componitur. Significat enim usm, seu quoniam. [ספון. Gall. *Si est ille, si est, car.* Ital. *Se per, per che, perche, certamente.* Ger. *Daun se, diemot.* Bel. *Wann.* Hisp. *Certamente.* Pol. *Poniewaz, gdy.* Vng. *Mert.* Ang. *For, for he is.* Cic. Dolah. Gratulor Bavis nostris, siquidem, ut scribis salubres tepentē facta sunt. & Ponitur & pro Si certē, dubitativa conjunctione. A sinus Cic. Nam & robur, & soboles militum interit, siquidem quæ nuntiantur vera sunt. Columel. in Praef. lib. 1. Accedit huc, quod ille, quem nos perfectum esse volumus agricolam, siquidem artis consummatæ non sit, nec in universa rerum natura sagacitatem Democriti, vel Pythagoræ non sit consecutus: multum tamen profecerit, si uti Tremellos, Siferasq; & Stolones nostros & quaverit. Terent. Eupuch. Biduum saltem ut concedas solum. P. H. Siquidem biduum: & non fiant illi viginti dies. Verum in hac significatione duæ divise dictiones esse videntur: unde Si producendum est, quum in composita dictione corripitur. Proferatur tamen testimonium ex Ovidio, in quo Si, corripitur voluit, etiam extra compositionem: id autem est huiusmodi: Quæ mihi ventura est, siquidem est ventura senectus, Quum dicit numerus ipsa juveta suis? Sic enim legit Laurentius Valerius: quum tamen emendatioribus codicibus genuinam lectionem hanc esse ostendant: si qua est ventura senectus.

Siquis, siqua, siquod, vel siquid, compositum à quis: Quod si aliquis. [ספון. Gall. *Si aucun, si quelqu'un.* Ital. *Se alcuno.* Ger. *Obtner oder jemandt: mañ jemandt.* Hisp. *Si alguno, si alguna.* Pol. *Jeśli kto.* Vng. *Ha valaki.* Ang. *If any one, or if any.* Plin. Epist. 6. lib. 3. Nec vna, si qua sunt, celant. Siquis alius, *non est*, clausula est in primis elegans, qua utimus quum significare volumus quempiam in te aliqua vehementer excellere: ut, Varro tonus antiquitatis, siquis alius, peritissimus: id est, Aut Varro peritissimus est antiquitatis, aut nemo. Suetonius in Claudio: Siquem alium & se liberum esse.

Siremps, Vox antiqua, & prorsus obsoleta: qua tamen Catonem ulum tradit Festus, pro eo quod omnimodam rei alicuius similitudinem refert: quasi similis res ipsa.

Sirialis, n. f. [ספון. Gall. *Ein enzündung am hirn.* Vn. *hündente der junges fohden.*] Inflammatio est partium

earum, quæ circa cerebrum aut ejus membranas sunt, *ad. v. m. p.*, quod est capitis inflammatione laborare. Plin. lib. 22. cap. 10. Ossibus in canino simo investis, adustio infantium, quæ vocatur *siialis*, adalligatis emrodatur. Idem lib. 22. cap. 21: Folia infantium ustulationibus: quod sinatim vocant, *ulita* medentur.

Sirpca vebes, quæ virgis, ut inquit Varro, sirpaturus est, colligendo implicatur, in qua stercus aliudve quid evectur. [Pol. *Wjke, im domowymia gnozi narzadym.*] Hinc sirpcula dictione factum vocabulum, quo usus est Lucilius: Tintinnabulum abest hinc, sirpculæq; oleronum.

Sirpo, m. are, Est colligando implicare. [Pol. *Opphiatus.*] Varro *ad. v. m. p.*: Copas vinarias sirpare noli. Ex Nonio.

Sirrhūs, diph. Suidæ, Cuniculus sive fossa subterranea, in qua frumentum quam diutissime in corruptum asservatur. [Pol. *Lab.*] Vide infra in dictione **SIRVS**.

Sirris, diph. Sive Sirrhus, duplicato r, diph. Suidæ, Spelunca subterranea, condendo servandoq; frumento accommodata. [Pol. *Podziemne w dolich yta chomaria.*] Var. lib. 2. de Re rustic. cap. 37: Item hujus generis granaria alia quidam habent sub terra, uti speluncas, quas vocant *siros*: ut in Cappadocia, et Thracia, Russia & Moscovia: alii, ut in Hispania citeriore, patentes, ut in agro Carthaginensi & Olesensi. Horum solum paleis subterunt, & curant ne humor aut aer tangere possit, nisi quum promittit ad usum. Vide in **SIRVS**.

Sis, pro si vis dixit veteres. Ad verba enim imperativa, qua videbantur contumeliosa, addabantur, pro, si vis ut facias, Vide si. Plaut. in Amph. Modò sis veni huc, invenisti inlicitum. Cicer. pro Sext. Roscio: Age nunc, refer animam sis ad veritatem.

Sisamius, (quod hic pro Paphlagoniæ urbe corruptè legitur) Vide in **SISAMVS**.

Sisara, m. pen. corr. Plin. [Ger. *Sisara*].

Sisaron, sive Sisarnus, *sisari*, pen. corr. *siaron*. Herba est pastinaca non dissimilis, quæ Latine *sifer* appellatur. Vide paulò post in dictione **SISER**.

Siser, eris, n. t. *siaron* Dioscoridi. Herba est pastinaca non dissimilis, quæ hodie vulgò *servilla* sive *Cherilla* appellatur. [Ger. *Sigeta*.] Eius duo sunt genera, sativum & erraticum. Sativum, caulum habet angulosum, folia oblonga, & in extremitatibus incisa, semen laevum, & foliaceum, radices candidas, jucundi gustus, esu q; gratissimas. Sativum rursus duo sunt genera, floris colore distincta. Nam quod ex his majus est, flores habet luteos, minus candidos. Erraticum vero caule est bicubitali, foliis biximela, sed majoribus, flore luteo, & umbella anethi, semine lato & rotundo, ut sativum, radice tenui & longa. Plin. lib. 19. cap. 3. Hæc medica dicens sifer: quod ipsum Tibullus princeps obliavit: flagitans omnibus annis à Germania. Gleditsia appellatur castilem Rheno impositum, ubi generositas præcipua. Inest longitudine nervus, qui in decoctis extrahitur: amaranthinus tamen magna parte relicta, quæ multo in cibus temperata, etiam in gratiam vertitur.

Sisōn, *siōn*, Semen est exiguum, in Syria nascens apio simile, nigrum, serpens, & oblongum. Vide Dioscor. lib. 3.

Sisso, is, *siōn*, sine supino, n. t. Stare facio, coëtere, repemere, retinere: [ספון. Gall. *Sispon.* Ital. *Sispon.* Ger. *Sispon.* Hisp. *Sispon.* Pol. *Sispon.* Vng. *Sispon.* Ang. *To make to stand still, to appear as one who holds the law, to stop or hold back.*] ut Sisse gradum, Sisse lacrymas. Plinius: Sanguinis profluvium sisse herba: prœcipua lœva rubrum. Alvim sissere: id est, repemere. Plinius lib. 20. cap. 6. Capita bis aqua mutata coëta, alvim sissunt. *Ger. Fugam lilitate.* Liv. 10. bell. Pun. Ibi Syphax dum obsequat hunc curmis, si pudore, si periculo suo fugam sissere posset, equo, exi. Profluvium genitale, vel sanguinem sissere. Quandoque ponitur pro sui copiam facere, & se præsentem exhibere *siōn*, *siōn*. Cicero ad Atticum: Des operam id quod mihi affimasti, ut te ante Calendas Ianuarias, ubicunque erimus, sissas. Idem 3. Offic. Vas factus est alter ejus sissendi, ut si ille non revertisset, moriens dum esset ipsi. Sissere etiam pro consistere & stare. Cicero 3. Veri. Qui rempublicam sissere negat posse, ni ad Equessem ordinem judicia referantur. Quandoque est confirmare, corroborare, & quasi tantum succurrere. *Virgil. 6. Aeneid. Hocem Romanam magno turbante tumultu Sisset eques.* Huius verbi præteritum est *Sisit*, non, ut quidam existimant, sicut sapinum autem nullum habet. Nam statum, à sio, non à sisse deducitur. Vide & statos lupices à stando, non à sissendo, in gnomonibus est Priscianus præteritum huius verbi statum esse existimavit: quod certè à verbo statuo esse constat, quomodo modum & supinum statutum. Sui autem verum verbi hanc præteritum esse, in Noctibus suis Atticus docet Gellius: *conat*

hæc sunt verba: In libro veteri M. Catonis, qui inscribitur...

Sistrum, n. f. [Sistrum] Ger. Ein Egyptisch pfeiffendstetm. Pol. Sistrum...

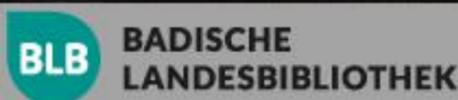
Sistrum, n. f. [Sistrum] Ger. Ein Egyptisch pfeiffendstetm. Pol. Sistrum...

Sistrum, n. f. [Sistrum] Ger. Ein Egyptisch pfeiffendstetm. Pol. Sistrum...

Sistrum, n. f. [Sistrum] Ger. Ein Egyptisch pfeiffendstetm. Pol. Sistrum...

nus panis ex sitanio frumento confectus. Plin. lib. 22. cap. 25.

Sitarchia, m. f. [Sitarchia] Ger. Sitarchia...

ti & olei: nam harum specierum curatores, quos *emphorici* Graeci vocant, creari moris est.

Situla, *α. sp.* Vas est ad hauriendam aquam accommodum: a siticando dictum, quod aquam sicut. [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Seau ou seille à porter eau.* Ital. *Secchiella.* Ger. *Ein geführ mit dem man wasser schöpft* (*ein tabet*) *schuffen.* Bel. *Ein emmetater.* Hisp. *Herrada para sacar agua.* Pol. *Wiader, weberck.* Vng. *Kaponya.* Ang. *A pail or bucket to draw or carry water in.*] Nonnunquam etiam urna, è qua fontes ducuntur. Plautus *Casin*: Et situlam huc tecum affecto cū aqua, & fontes. Plaut. in *Casin*. Sortiar illa in situla.

Sitella, *la*, diminutivum est à Situla. [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Petit seau, petite seille à porter eau.* Ital. *Secchiella, picciola secchia da portare acqua.* Ger. *Ein klein geführtes wasser zu schöpfen ein schaffchen gäht.* Bel. *Ein täl.* Hisp. *Pojovena herrada para sacar agua.* Pol. *Wierzejk.* Vng. *Kaponyanka.* Ang. *A little pail or bucket to carry water in.*] Quemadmodum Matella à matula. Accipitur frequenter pro situla sive urna, è qua fontes duci consueverunt. Livius 3. bel. Pun. Tribuni populam fummovertunt: sitellaq; allata est ut sortiretur, ubi Latini suffragium ferrent. Plaut. *Cal.* Conjiciam sortes in sicellam, & formiat Tibi & Chalinio.

Situs, *a. um.* Politus. [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Situs, mu. & pot.* Ital. *Polto, moffo.* Ger. *Geleg oder gefegt.* Hisp. *Pavito, situada.* Pol. *Pol' opnie.* Vng. *Helybenzetes.* Ang. *Placed, situate.*] Liv. 10. bel. Pun. Ea sumum ab alto claudit, in quo sita est Carthago Terent. in *Adelphis*: In te spes omnis Hecio nobis est. Cicero. 1. de *Finibus*: Est autem situm in nobis, ut & adversa quali perpetua oblivione obruamus, & secunda jucundè ac suaviter meminerimus. & Accipitur aliquando situs, pro conditi-
Situs, *tos, m. q.* Laugo, ex humore creata, praesertim in locis sole carentibus. [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Chanfissure, musfissure, & relend, crasse & ordure.* Ital. *Sito, rusa, ruffa, moffa.* Ger. *Schimmel oder schimmelt* (*die grüne wackelige materie so von feuchte entspringt.*) Bel. *Woo.* Hisp. *Sonjedad, moho.* Pol. *Plesu.* Vng. *Penz.* Ang. *Ordure and mouldiness in a wet place where the sunne shyneth not.*] Valla lib. 6: Situs, fordes, & illuvies illa, qualis nascitur inter opaca domus, quae diu non repurgatur. Virgil. 6. *Aeneid*. Sed me iussa deum, quae nunc has ire per umbras, Per loca senta situ cogunt, noctemq; profundam, Imperis egere suis. Solet autem in locis situlentis odor quidam teter & foedus olfactantium nares offendere, qui & ipse situs dicitur. Plin. lib. 21: Pessimum esse crocum quod situm redolet. & Accipitur & situs pro squalore quodam corporis, quū scilicet cultu omni neglecto corpus horriditatem quandam, & ingratum contrahit odorem, quem etiam pordorem dicimus, cuiusmodi libro 3. describit Lucretius: Foeda situ macies. & Quinetiam vitibus ipsi Colum. lib. 5, situm assignat: nam verò (*inquit*) muscus qui more compedis crusa vitium, & vineta comprimit, situiq; & veterino macerat, serro distingendus, & eradendus est. & Accipitur aliquando situs pro torpore & inertia ex diutino orio. Virgil. 7. *Aeneid*. Sed te victa situ, veriq; effœta senectus. O mater, curis nequiquam exerceat. Quem locum explicans Donatus: Situs, *inquit*, est corruptio ex humore & diuturnitate contracta, qua deteriores fiunt species, uno in loco prolixo tempore constituta. Unde Senectus vita situ, quasi orio, & nihil agendo corrupta. Huic non dissimile est illud apud Virg. 1. *Georg.* Et segnem parere situ durescere campā: id est, quiete & intermissione arandi. & Situs praeterea dicitur qualitas, & positio loci. [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Situation, affiects.* Ital. *Situazione.* Ger. *Gelegenheit.* Hisp. *El sitio à disposicion de lugar.* Pol. *Pol' opnie.* Vng. *Helybenzetes alar.*] Oxfas 3. bel. Gall. Sub castris ejus vagabantur, aliā ut situm castrorum cognosceret, aliā collocandi, aut territandi causa.

Sive, conjunctio, quum ex si & ve composita sit, duorum generum vim simul obtinere videtur. [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Ou bien, ou si, soit que.* Ital. *O, overo, che.* Ger. *Entweder.* Hisp. *O.* Pol. *Leil.* alba, *bad, thocpash.* Vng. *Akar, anagy.* Ang. *Or else.*] Itaq; quum orationem inchoat, minimè mirum est, si praeter morem aliarum conjunctionum tres minimum sensus postulat, quum & si continuativa suam apodosis, & V E alteram disjunctivam exigit: ut, Sive me amas, sive odisti, non magni aestimo. Aliquando quatuor Ovidius in *Epist.* Penelope: Sive quis Antiochum narrabat ab Hectore victū, Antiochus nostri causa timoris erat: Sive Menœtiadem falsis cecidisse sub armis, Flebam successu posse carere dolor. & Aliquando simpliciter pro Vel ponitur. Cicero ad Qu. Frat. Quapropter hoc te primum rogo, ne cōtrahas, aut demittas animum, neve te obrui, tanquā fludu, sic magnitudine negotii sinas, contraq; te erigas, & resistas, sive etiam vitio occurras negotiū.

Smaragdites, *α. sp.* Gemma viridis coloris, quam alio nomine carthe douiam vocat, quod circa Carthedonem hodie est, juxta Carthagineam legebatur. Vide Plinium libro 37. capite 5.

Smaragdus, *m. f.* [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Vne smarande.* Ital. *Smeraldo.* Ger. *Ein Smaragd* (*ist ein grün etzgestein*) Hisp. *La esmeralda piedra preciosa.* Pol. *Smaragd.* Vng. *Smaragd.* Ang. *A smaragd stone.*] Gemma viridis & translucida, tertiam in ordine gemmarum nobilitatem obtinens. Plin. lib. 37. cap. 3: Tertia autoritas smaragdis perhibetur pluribus de causis. Nullius coloris aspectus jucundior est. Nam herbas quoque virides & frondes avidè spectamus: smaragdos verbò tanto libentius, quoniam nihil omnino viridius comparatum illis videret. Præterea soli gemmarum constanti oculos implicat, nec fatiant. Martialis lib. 5: Sardonicas, smaragdos, adamantas, jaspides uno Portat in articulo. Ovid. 2. *Amor. Eleg.* Tu poteras virides pennas hebetare smaragdos. & Est autem smaragdus ferè generis masculini, ut sapius apud Plin. lib. ult. cap. 3. Apud Suidam tamen invenitur articulo foeminiino junctum.

Smaris, *id. is.* Pifcis exigui generis mari peculiare, quod Theodorius ex Aristotele cetrum vocat. Plinius libro 32. capite 2: Mulieribus lactis copiam facit glaucisus est jure sumptus, & smarides cum prisana sumptæ, vel cum saxiculis decoctæ.

Smeagma, *smegmatis, n. t.* [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Smea, nettayement, ce qui sert à nettoier.* Ital. *Sapone.* Ger. *Seifenstein* (*ist ein seife so reiniget und abseubet.*) Hisp. *Xabon.* Pol. *Mydl.* Vng. *Zappan.* Ang. *Sape, or any thing so cleave with.*] Sapo, alio die quid abstergendi habens facultatem. *ἀπὸ τῆς σπυγῆς.* quod est abstergere, sive purgare. Plin. libro 22. cap. 25: Si vero carichi aqua decoquantur, succus ille smeagma sit, quo solent foret gangrenas.

Smeagma, *adjectivum.* [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Quel a vertu de purifier de nettoier, purger ou absterger.* Ital. *Casta* (*ha virtù di purgare & nettare.*) Ger. *Das die trant hat zu reinigen ist ab sterger.* Hisp. *Casta para limpiar.* Pol. *Rzecz mydlaka* (*ist wiechodajomia.*) Vng. *Tiszta mint az Zappan.* Ang. *Tisid bath* (*ist so cleave, as sape.*) Idem quod abstergium. Plin. lib. 31. cap. 7: Suidorem cit, aurum solvit in vino & aqua, acopicia & smeagmaticis utilis: hoc est, medicamentis quæ lassitudinem tollunt, & detestantur.

Smegeticus, *a. um.* [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Quel a vertu de purifier de nettoier, purger ou absterger.* Ital. *Casta* (*ha virtù di purgare & nettare.*) Ger. *Das die trant hat zu reinigen ist ab sterger.* Hisp. *Casta para limpiar.* Pol. *Rzecz mydlaka* (*ist wiechodajomia.*) Vng. *Tiszta mint az Zappan.* Ang. *Tisid bath* (*ist so cleave, as sape.*) Idem quod abstergium. Plin. lib. 31. cap. 7: Suidorem cit, aurum solvit in vino & aqua, acopicia & smeagmaticis utilis: hoc est, medicamentis quæ lassitudinem tollunt, & detestantur.

Smegeticus, *a. um.* [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Quel a vertu de purifier de nettoier, purger ou absterger.* Ital. *Casta* (*ha virtù di purgare & nettare.*) Ger. *Das die trant hat zu reinigen ist ab sterger.* Hisp. *Casta para limpiar.* Pol. *Rzecz mydlaka* (*ist wiechodajomia.*) Vng. *Tiszta mint az Zappan.* Ang. *Tisid bath* (*ist so cleave, as sape.*) Idem quod abstergium. Plin. lib. 31. cap. 7: Suidorem cit, aurum solvit in vino & aqua, acopicia & smeagmaticis utilis: hoc est, medicamentis quæ lassitudinem tollunt, & detestantur.

Smilax, *smilacis, penult. genitivi corr. f. t.* [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Un arbre nommé s.* Ital. *Nasse, tasso.* Ger. *Ebenbaum.* Hisp. *Taxo.* Pol. *ledina.* Vng. *Mergetz regina sa.* Ang. *Au ceteris.*] Arbor est abrotem magnitudine & foliis referens, in Italia & Nordostali Gallia, Hispaniæ contermina, abundans: quam Lanius, Dioscoridi teste, taxum appellat. Baccas habet lethales, in Hispania præcipuè. Ligno quoq; exitialis est, ad eò, ut compositum sitlagenas viatorias ex eo confectas, ex iis bibentibus exitium fuisse: in Arcadia verò etiam umbram lethiferam esse tradunt sub ea aut dormientibus, aut cibum fumentibus. Galli hunc vocant, puniceam arcubus materia suppedinans. & Smilax hortensis. [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Faselle.* Ital. *Fasella, felle.* Ger. *Sime* (*ist ein art weisheit bonen.*) Hisp. *Fayon.* Pol. *Wie lozosh, wloski bob.* Vng. *Tókk bab.*] Frutex est hederæ foliis, sed mollioribus, caulibus tenuibus, & capreolis vicinis fruticibus circumvolutis, qui in tantam altitudinem excreverunt, ut topiarias scenas representare videantur. Siliquis habet seroæ græci, sed longiores, & torosiores, in quibus semina includuntur tenibus similia, inæ qualiter salveicaria. Accia unā cum recentioribus eandem hanc plantam esse existunt, quam alio nomine phasilonem appellant, non illum quidem candidum, sed rubentem, qui & lobos & dolichos dicitur. & Est & smilax aspera. [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Smilax aspera.* Ital. *Hedera spinesa, rona ceruina.* Ger. *Stechende munder* (*edert heder wunden: hecht sich um die zinn vnd weinstock.*) Hisp. *Dequarda.*] Frutex hederæ similis, densis geniculatis caulibus, spinosis, fruticosis ramis, folio hederæ acce, flore candido, olente lilium, infusa omnibus sacris & coronis, eò quod lugubere sit, puella ejusdem nominis ob amorem Croci juvenis in hunc fruticem, aut in flores ejus commutata. Ovid. lib. 4. *Metamorph.* Et Crocon in parvos versum cum Smilace floren. & Est & smilax lævis. [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Lisse.* Ital. *Velocis major.* Ger. *Blau winden, jaungroden.* Hisp. *La campanula, omnia mayer.*] Folis hederæ non dissimilibus, sed mollioribus, levioribus, & tenuioribus, nullis horrens spinis. Circumvolvitur arboribus: fructumq; parit lupini modo nigrum, cuius floribus in cacumine perperis, multæ, & nonnullæ.

Smyrnium, *n. f.* [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Un arbre nommé s.* Ital. *Nasse, tasso.* Ger. *Ebenbaum.* Hisp. *Taxo.* Pol. *ledina.* Vng. *Mergetz regina sa.* Ang. *Au ceteris.*] Arbor est abrotem magnitudine & foliis referens, in Italia & Nordostali Gallia, Hispaniæ contermina, abundans: quam Lanius, Dioscoridi teste, taxum appellat. Baccas habet lethales, in Hispania præcipuè. Ligno quoq; exitialis est, ad eò, ut compositum sitlagenas viatorias ex eo confectas, ex iis bibentibus exitium fuisse: in Arcadia verò etiam umbram lethiferam esse tradunt sub ea aut dormientibus, aut cibum fumentibus. Galli hunc vocant, puniceam arcubus materia suppedinans. & Smilax hortensis. [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Faselle.* Ital. *Fasella, felle.* Ger. *Sime* (*ist ein art weisheit bonen.*) Hisp. *Fayon.* Pol. *Wie lozosh, wloski bob.* Vng. *Tókk bab.*] Frutex est hederæ foliis, sed mollioribus, caulibus tenuibus, & capreolis vicinis fruticibus circumvolutis, qui in tantam altitudinem excreverunt, ut topiarias scenas representare videantur. Siliquis habet seroæ græci, sed longiores, & torosiores, in quibus semina includuntur tenibus similia, inæ qualiter salveicaria. Accia unā cum recentioribus eandem hanc plantam esse existunt, quam alio nomine phasilonem appellant, non illum quidem candidum, sed rubentem, qui & lobos & dolichos dicitur. & Est & smilax aspera. [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Smilax aspera.* Ital. *Hedera spinesa, rona ceruina.* Ger. *Stechende munder* (*edert heder wunden: hecht sich um die zinn vnd weinstock.*) Hisp. *Dequarda.*] Frutex hederæ similis, densis geniculatis caulibus, spinosis, fruticosis ramis, folio hederæ acce, flore candido, olente lilium, infusa omnibus sacris & coronis, eò quod lugubere sit, puella ejusdem nominis ob amorem Croci juvenis in hunc fruticem, aut in flores ejus commutata. Ovid. lib. 4. *Metamorph.* Et Crocon in parvos versum cum Smilace floren. & Est & smilax lævis. [*ἡ δὲ τῷ θαλάττῳ ἔσθ' ἔστιν.* Gall. *Lisse.* Ital. *Velocis major.* Ger. *Blau winden, jaungroden.* Hisp. *La campanula, omnia mayer.*] Folis hederæ non dissimilibus, sed mollioribus, levioribus, & tenuioribus, nullis horrens spinis. Circumvolvitur arboribus: fructumq; parit lupini modo nigrum, cuius floribus in cacumine perperis, multæ, & nonnullæ.